

BÉCSI POSTA

A BORNEMISZA PÉTER TÁRSASÁG KULTURÁLIS ÉRTESÍTŐJE
Új sorozat, XI. évfolyam, 6. (86.) szám

Bécs, 2016 október

Dr. Ifj. Bertényi Iván

Szövetség életre-halálra vagy érzelemmentes sorsközösség?

A magyar liberális politikai elit (...) a reformkorban azért küzdött, hogy Magyarország polgári alkotmányos állammá alakuljon és kapjon önállóságot a Habsburg Birodalmon belül. Bár gyakran hivatkoztak a középkori független magyar királyságra és Magyarország törvényekben garantált függetlenségére, a magyar nacionalizmus nem kívánt teljesen független államiséget, nem kívánt elszakadni a Habsburgok birodalmától. Ennek fő oka az a felismerés volt, hogy a közép-európai hatalmi és etnikai viszonyok nem tennék lehetővé Magyarország területi integritásának megőrzését. A fenyegető cárizmust több-kevesebb joggal azzal vádolták, hogy az ország lakóinak nagyobbik felét kitevő szláv illetve ortodox nemzetiségeket elszakadásra ösztönzi. A magyar liberálisok tehát nemcsak az alkotmányosságot, de az ország területi épségét is féltették az orosz abszolutizmustól. Ez okozta a magyar nacionalizmus önkorlátozottságát, Habsburg-pártiságát, (...) az "ausztróhungarizmust". Ezért írta Deák Ferenc, a magyar liberálisok egyik tekintélyes vezetője már 1836-ban, hogy a bécsi kormányzat "az országgyűlés higgadt, nagyobbik részére mindig számíthat, mely már csak Oroszország miatt is át van hatva az Ausztriával való szilárd egyesülés szükségétől."

Deák Ferenc

I. Ferenc József

Otto von Bismarck

(...) Az 1848-as európai forradalmi hullám lehetővé tette, hogy megvalósuljon a magyar reformerek álma. A 48-as alkotmány megteremtette az önálló és polgári Magyarországot. A hatalomra kerülő liberális elit a meglehetősen bizonytalan nemzetközi szituációban Magyarország helyzetét a német egység megvalósulásától remélte stabilizálni. 1848 tavaszán és nyarán Batthyány Lajos, Kossuth Lajos, Deák Ferenc és Eötvös József és társaik abban reménykedtek, hogy megvalósul a liberális és alkotmányos nagynémet egység, mégpedig – az adott helyzet esélyeiből kiindulva – a Habsburgok uralma alatt. Ettől azt várták, hogy Magyarország egyrészt egy igen erős szövetségesre tesz szert az oroszokkal szemben, másrészt lazul a kapcsolat a Habsburgok többi tartománya és Magyarország között, s ezáltal a budapesti kormány még önállóbb politikát folytathat.

Mint ismeretes, a német egység 1848–49-ben nem valósulhatott meg, a konzervatív dinasztiák erősebbek voltak. 1848 őszén a magyar kormánynak is szembe kellett néznie az ismét megerősödő bécsi udvar centralizáló törekvéseivel. Ellentétben más nemzetekkel, a magyarok Kossuth vezetésével a fegyveres harcot is vállalták önállóságuk és alkotmányuk védelmében, és mikor látták, hogy nincs esély a megegyezésre, a magyar országgyűlés is kimondta a végső szót: a Habsburgok trónfosztását és Magyarország teljes függetlenségét. Ekkor már eldöntött tény volt a cári Oroszország beavatkozása, s a több mint kétszeres túlerő el is döntötte a

szabadságharc sorsát. Kossuth külföldre menekült, Batthyányt kivégezték, a felelősségre nem vont politikusok is visszahúzódtak. Magyarország önállóságát felszámolták és beolvasztották az egységes Osztrák Császárságba.

1848–49 tanulságaiból Kossuth és a magyar emigráció azt a következtetést vonta le, hogy a Habsburgok birodalma gyenge, csak az oroszok beavatkozása mentette meg, ezért sem szabad hát megegyezni velük. Az 1849-ben kimondott függetlenséghez kell ragaszkodni, de hogy Magyarország ne legyen kiszolgáltatva az orosz beavatkozásnak, Kossuth a nemzetiségekkel való megegyezést sürgette. Igyekezett nemzetközi segítséget szerezni a függetlenségi háború újraindításához. A krími háború azonban bebizonyította, hogy Ferenc József Ausztriája mégsem gyenge báb az oroszok kezében, s továbbra is képes egyensúlyozó szerepet betölteni. Az 1859–60-as itáliai események, a Habsburg Birodalom veresége pedig arra utalt, hogy sem a francia–olasz segítség nem elegendő, sem a magyarországi helyzet nem érett egy újabb forradalom kirobbantásához.

A Magyarországon maradt liberális politikusok az ötvenes években a passzív rezisztenciával próbálkoztak, de nekik is be kellett látniuk, hogy ez nem célravezető módszer. 1861-re (...) Ausztria félalkotmányos birodalomra vált, ám a Schmerling kínálta alku (...) nem biztosított Magyarország számára sem elegendő önállóságot, sem elegendő alkotmányosságot. Az európai hatalmi helyzetet tanulmányozva a magyar liberálisok reményüket ismét a németországi eseményekbe helyezték. Abban bíztak, hogy Ausztria élére áll a német egységmozgalomnak, és megvalósul az, ami 1848–49-ben nem sikerült: az alkotmányos nagynémet egység, Habsburg vezetés alatt. (...)

Habsburg–Németország megvalósulásának legfőbb ellenfele Poroszország volt, melynek élén 1862 óta a konzervatív Otto von Bismarck miniszterelnök állt. A magyar liberálisok a porosz parlamenttel szembehelyezkedő junker politikust eleve bizalmatlansággal szemlélték, és ellenszenvük csak fokozódott 1863-ban. Bismarck ugyanis az oroszellenes lengyel felkelés során messzemenő támogatást biztosított a cári csapatoknak, amivel kiérdemelte a keleti nagyhatalom háláját. A történelmi lengyelbarátságtól is áthatva, az oroszoktól félve Bismarckot a magyar liberálisok egyértelműen az ellenséges táborba sorolták, s a vele szemben megmutatkozó elkeseredés csak növekedett, amikor az 1863-as frankfurti fejedelmi gyűlésen a porosz távolmaradás miatt a Schmerling-féle német politika kudarcot vallott.

A magyar liberálisok németországi reményeinek megghiúsulását látva, Deák Ferenc 1865-ben revideálta korábbi álláspontját és az 1848-as törvényekben rögzített különállásból engedve kínált megegyezést Ferenc Józsefnek. Belátta, hogy a kedvezőtlenre fordult európai helyzetben a Habsburg-birodalom még adott formájában sem a lehető legrosszabb keret a magyarok számára. A meginduló tárgyalások azonban 1866-ban megszakadtak, mert kitört a porosz–osztrák háború.

Forrás: Ifj. BERTÉNYI Iván: Szövetség életre-halálra vagy érzelemmentes sorsközösség? A magyarok Németország-képe 1848-tól az első világháborúig. In: *Újrakezdések krónikája 1867–2001. Magyar-német diplomáciai kapcsolatok*. Szerk.: Ujváry Gábor és Pröhle Gergely. [Budapest,] 2001, Corvina, 31–56.

Tisztelt olvasónk!

A Bornemisza Péter Társaság nehéz anyagi helyzete ellenére sem havi rendezvényeit, sem a Bécsi Posta kiadását nem szándékszik megszüntetni vagy kurtítani. Ehhez azonban az Ön segítségére van szüksége. Lapszámunkhoz ezúttal csekket is mellékelünk, azzal a kéréssel, hogy lehetőségei szerint támogassa társaságunk irodalmi-művelődési munkáját, valamint lapunk megjelentetését.

Amennyiben hozzájárulását csekk helyett inkább elektronikus úton (e-banking) kívánja eljuttatni, kérjük, az alábbi adatokat használja:

EmpfängerIn: Peter Bornemisza Gesellschaft

Bankverbindung: Creditanstalt Bankverein, A - 1011 Wien, Schottengasse 6

BLZ: 11000 Konto Nr. 00207578600

IBAN: AT581100000207578600

SWIFT (BIC): BKAUATWW

Az Ön neve + "Spende"

Hozzájárulását előre is köszönjük!

Tisztelettel:

Décsi-Szente Zsuzsa, BPT pénztáros

MEGHÍVÓ

a Bornemisza Péter Társaság novemberi rendezvényére

Meghívottunk: **Dr. Ifj. Bertényi Iván**
a Collegium Hungaricum tudományos igazgatóhelyettese

"1867 - megosztó kompromisszum. A kiegyezés és értékelésének története"

2016. november 6-án, vasárnap, d.u. 17:30 órakor

A rendezvény helyszíne: Bécs 6., Capistrangasse 2/15

Dr. Ifj. Bertényi Iván

Budapesten született 1975-ben. Az Eötvös Loránd Tudományegyetemen szerzett történelem és művészettörténet szakos tanári diplomát, majd ugyanitt PhD-címet 2006-ban. 2000 és 2009 között a Pázmány Péter Katolikus Egyetemen tanársegédként, 2009-től az ELTE BTK Művelődéstörténeti Tanszékén egyetemi adjunktusként dolgozott. Közben, a 2012/13-as tanévben a bloomingtoni Indiana University magyar vendégtanára volt. A 2011/12-es tanévtől az ELTE jogi karán működő Politikatudományi Intézetben is tanított. 2013-tól az MTA BTK Történettudományi Intézetének tudományos főmunkatársaként is dolgozik. 2015. IX. 1-től a bécsi Collegium Hungaricum tudományos igazgatóhelyettese és a Bécsi Magyar Történeti Intézet igazgatója. Bécsbe tulajdonképpen visszatért, hiszen különböző ösztöndíjakkal több alkalommal (1999, 2000, 2003, 2009, 2011, 2012 és 2014) folytatott itt levéltári kutatásokat.

Érdeklődési területe a XIX–XX. század magyar politika- és művelődéstörténete, elsősorban a dualizmus kora. Ezen belül a magyar nacionalizmus és nemzetiségi politika elmélete és gyakorlata, valamint a

korszak politikai és hatalmi mechanizmusai érdeklik elsősorban. A parlamenti választások, a politikai élet működése, a szimbolikus politika különböző megnyilvánulásai mellett az 1918 előtti Magyarország nemzetközi helye, a magyar elit külpolitikai tájékozódása is foglalkoztatja.

Tagja az Országos Középiskolai Tanulmányi Verseny történelmi bizottságának (2006-tól); a Történelmi Társulat Igazgató Választmányának (2007–2011 és 2015-től); az MTA Művelődéstörténeti Osztályközi Állandó Bizottságának (2012-től), illetve a Magyar–Bolgár Akadémiai Történész Vegyes Bizottság magyar tagozatának (2012-től).

Százhoz közelítő számban megjelent tudományos publikációi magyar, német, angol, orosz, olasz, szlovák, horvát és finn nyelven érhetőek el. Tudományos konferencián eddig 62, más fórumokon több mint 40 előadást tartott magyar, angol, német és orosz nyelven, de igyekezett kivenni részét a tudományos ismeretterjesztés hagyományos és modernebb változataiból is.

Bob Dylan kapta a 2016-os irodalmi Nobel-díjat

Halvány lelkesedés és taps kísérte a Svéd Királyi Tudományos Akadémia titkára, Sara Danius október 16.-i bejelentését. Hiába volt ott az esélyesek között, Bob Dylan győzelmére mégis nagyon kevesen számítottak. Egy a tizenhathoz volt az esély arra, hogy ő nyeri a díjat 2016-ban a Ladbrokes fogadóiroda utolsó állása szerint. Sara Danius tolmácsolta a testület indoklását. Annyit mondott, azért ítelték Dlyannek a díjat, mert újszerű költői megoldásokkal gazdagította az amerikai dalszerzői hagyományokat. Danius gyors interjút adott a kihirdetés után, amiben azt kérdezték tőle, mit gondol, nem fognak-e sokan elégedetlenkedni, hogy nem klasszikus értelemben vett író, költőt választottak. Danius annyit válaszolt: remélem, nem.

Bob Dylan 1941. május 24-én született a Minnesota állambeli Duluthban Robert Allen Zimmermann néven. Nagyszülei Litvániából, Oroszországból és Ukrajnából vándoroltak ki Amerikába. Dylan hétéves volt, mikor apjánál paralízist diagnosztizáltak. Ezután a család anyja szülővárosába, a közeli Hibbingbe költözött.

Dylan fiatalokora nagy részét a rádió mellett töltötte. Folyamatosan zenét hallgatott. Eleinte leginkább a New Orleans-i blues- és countryadókat hallgatta, később pedig már a korai rock and roll keltette fel az érdeklődését. Legkorábbi ismert felvételét 1956 karácsonyán, 15 évesen készítette: két barátjával egy áruház fülkéjében énekeltek részleteket Carl Perkins, Little Richard, Lloyd Price dalaiból.

1961 januárjában éppen Chicagóból indult volna vissza Minnesotába, de végül meggondolta magát, és New Yorkban kötött ki. Egy idős, beteg barátját látogatta meg. No meg eljárt zenélni a helyi klubokba. Az egyik este után a New York Timesban kedvező kritika jelent meg a fellépéséről, ekkor figyeltek fel rá. Még az év végén szerződtette a Columbia Records. Nagyjából ekkor került sínre a pályafutása. Elképesztő zenei munkáját jelzi az eddig kiadott 37 lemeze. 2008-ig összesen több mint 120 millió lemezt adott el világszerte.

Bob Dylan megítélése már régóta nem csupán a zene koordináta-rendszerében zajlik. A Time magazin 1999-ben adta ki azt a 100-as listáját, amelyben a század legfontosabb embereit gyűjtötte össze. Bob Dylan is ott volt a 100 között. 2008-ban már Pulitzer-díjat kapott az amerikai könnyűzenére gyakorolt hatása miatt. Már ebben a Pulitzer-díjban is ott volt Dylan költői szintű dalszövegeinek elismerése.

Szövegeinek irodalmi jelentőségével magasabb szinteken a 2000-es évek elején kezdtek foglalkozni. Christopher Ricks brit irodalomkritikus írt monográfiát Dylanról és szövegeiről Dylan's Visions of Sin címmel. A könyvben Eliottal és Keatsszel egy szinten emlegeti Dylan irodalmi munkáját. Függetlenül attól, hogy szövegeit olvassák, vagy zene kiegészítőjeként, tehát dalszövegeként hallgatják, tagadhatatlan, hogy korszakokat határoztak meg. Olyan értelemben is, hogy azokról mesélt, de akár úgy is, hogy zenéje befolyásolta az adott korszakot. Számos dala mozgalmak indulójává vált. Ilyen volt a Blowin' in the Wind is, amelyik a hippimozgalom himnusza volt.

A szakmából és a közönségből is erős reakciókat váltott ki Bob Dylan irodalmi Nobel-díja. Míg rengetegen örülnek neki, sokan kifejezetten elhibázottnak vagy egyszerűen abszurdnak tartják a döntést.

A modern amerikai líra nem érthető meg Bob Dylan nélkül, de elismerése azt is jelenti, hogy a rock műfaja ma már a kultúra szerves része - mondta Bródy János az MTI-nek. "Dylan Nobel-díja hatalmas dolog számomra is, hiszen már fél évszázada hiszek abban, hogy a rock képes megközelíteni a klasszikus formák értékeit" -- mondta Bródy.

Barna Imre, Bob Dylan verseinek magyar fordítója azt mondta, hogy "Dylan nem annak ellenére kapta a díjat, hogy rock sztár, hanem bizonyos értelemben pontosan azért". Hozzátette, hogy Dylant egyébként pályafutása kezdete óta a rock Rimbaud-jaként is emlegették. Barna Imre azt is mondta, hogy "el kell fogadni azt a naponta tapasztalható tény, hogy ma a költészetet nagyon sokan ebben a formában is fogyasztják. Sőt, feltehetjük azt a kérdést is, hogy mára nem ez-e a költészet legjellegzetesebb formája. Ha pedig valaki azt mondja, rockköltészet, mindenkinek Bob Dylan az első, aki eszébe jut" -- mondta Barna Imre.

Ezzel szemben Irvine Welsh, a világhírű skót regény- és drámaíró, így kommentálta a döntést a Twitteren, hogy habár Dylan-rajongó, a választást nosztalgiaiból fakadó, rossz döntésnek tartja. Jason Pinter amerikai író pedig azt írta, ha Bob Dylan irodalmi Nobelt kap, akkor Stephen Kinget híres regényíróként beválaszthatnák a rock halhatatlanjai közé. Mircea Cărtărescu román regényíró, akit már több éve folyamatosan felterjesztenek a díjra, azt mondta, szereti Dylant, több szövegét le is fordította románra, de rendkívül sajnálja, hogy miatta az idén több kimagasló életművel rendelkező hivatásos író szerte a világon lemaradt az idei Nobel-díjról.

Bob Dylan egy európai turnén 1978-ban

Forrás: Roger-Viollet/© Jean-Pierre Couderc / Roger-Viollet/Jean-Pierre Couderc

Bob Dylan: Mit fúj a szél (Blowin' In The Wind)

Blowin' In The Wind (Angol)

How many roads must a man walk down
Before you call him a man?
Yes, 'n' how many seas must a white dove sail
Before she sleeps in the sand?
Yes, 'n' how many times must the cannon balls fly
Before they're forever banned?
The answer my friend is blowin' in the wind
The answer is blowin' in the wind.

Yes, how many years can a mountain exist
Before it's washed to the sea?
Yes, 'n' how many years can some people exist
Before they're allowed to be free?
Yes, 'n' how many times can a man turn his head
Pretending he just doesn't see?
The answer my friend is blowin' in the wind
The answer is blowin' in the wind.

Yes, how many times must a man look up
Before he can really see the sky?
Yes, 'n' how many ears must one man have
Before he can hear people cry?
Yes, 'n' how many deaths will it take till he knows
That too many people have died?
The answer my friend is blowin' in the wind
The answer is blowin' in the wind.

Mit fúj a szél (Magyar)

Hány utat járjon végig valaki,
Hogy a neve ember legyen?
És hány tenger hosszát szálljon a galamb,
Míg partot ér és megpihen?
És hány bomba kell még, hogy az ágyúszót
Már ne tőrje senki sem?
Ha válasz kell, hallgasd, hogy mit fúj a szél,
Csak hallgasd, hogy mit fúj a szél.

Hány év, míg tengerbe porlik a hegy,
Míg kő a kövön nem marad?
Na és hány évig bírják még az emberek,
Hogy szabadnak lenni nem szabad?
Na és hányszor lehet még hogy félrenéz
Az ember s azt színleli: vak?
Ha válasz kell, hallgasd, hogy mit fúj a szél,
Csak hallgasd, hogy mit fúj a szél.

Hányszor kell nézni fölfelé,
Hogy előderengjen az ég?
És meddig füleljen, aki csupa fül,
Hogy meghallja: jajgatnak épp?
És hány újabb hulla döbönti rá,
Hogy hullákból most már elég?
Ha válasz kell, hallgasd, hogy mit fúj a szél,
Csak hallgasd, hogy mit fúj a szél.

Fordította: Barna Imre

.....
Wass Albert

Nyíró József és Tamási Áron vitája

Tizennégy esztendőn keresztül üldögéltünk együtt ugyanannak a kolozsvári kávéháznak a törzsasztalánál, valahányszor mindkettőnket egyidőben vetett be a városba a sors. Az Erdélyi Helikon törzsasztala volt ez, szemben a Mátyás-szoborral. Erdély szellemi és lelki megújulásának nagy esztendői voltak ezek: 1930 és 1944 között. Amikor a politikai és gazdasági letiporság mélyéről úgy emelkedett föl európai magasságokba az erdélyi szellem, mint a székely mesék vadpávája: tollain a nap sugarát viselte s az anyák könnyéből font igazgyöngy koronát a fején.

Kevésbeszédű ember volt Áron, mint minden igazi székely. Néha úgy ültünk ott annál az asztalnál, hogy félóránként ha esett egy szó. De annak az egy szónak magja volt, súlyos gondolatoktól és gondtól terhes magja.

Egy este hármásban ültünk volt annál az asztalnál. Ezerkilencszázharmincnyolcat írtak a kalendáriumkészítők. Tamási Áron, Nyíró József és jómagam. Ők ketten vitték a szót, én végeztem a hallgatást. Súlyos, nagy politikai vita nehézkedett kettőjük közé: a nacionalizmus és a humanizmus néztek egymással farkasszemet a kávéházi márványszal mögött. Nyíró József azt hirdette nagy szóval, hogy a székelység jövődjét hordozó székely író elsősorban székely kell legyen s csak azután ember.

Tamási Áron úgy látta célszerűnek, hogy csak úgy lehet eredményt elérni, ha a székely sorsot beállítja az ember az egyetemes emberiség élvonalába, tehát először ember s csak azután székely.

Kemény, nagy birkózás volt ez kettejük között s igazi székelyes birkózás. „Csakazértis székely!” dörrent föl Nyíró Jóska, s nagy csontos öklével az asztalra csapott.

Olyan csönd lett a kávéházban, hogy még a pincér kezében is megállt a tálca. „Csakazértis ember!” felelte Áron, s nagy széles tenyere az asztalra csapott.

Aztán csak nézték egymást. „Székely!” mordult egyet Nyíró jó ötperces hallgatás után. „Ember!” adta vissza Tamási Áron a szót tíz perccel később.

Aztán félóra is eltelt, csak ültünk ott és senki se beszélt. Megittunk egy-egy konyakot. Majd sok idő múltával Nyíró lassan és tempósan benyúlt a zsebébe, elővett onnan egy nagy gyöngyháznyeles bicskát, gondosan megnézte, kinyitotta, megpöckölte ujjával a pengéjét, s keményen letette maga elé az asztalra, hogy csak úgy koccant. „Székely!” mordult föl hangosan. Áron nézte a nagy csúnya bicskát egy darabig, aztán ő is belenyúlt a zsebébe s előkotort onnan egy nagy csorba békanyúzó. „Ember!” felelte keményen, s odarakta ő is a nagy csúnya hasnyitogató szerszámot maga elé az asztalra.

Aztán még ültünk ott körülbelül egy jó órát. Kós Károly bejött, megnézte a bicskákat, megrendelte a maga kávéját, megitta, mondott néhány szót s elment.

Mások is jöttek, beszéltek erről-arról s elmentek megint. S a két székely pedig ott ült még mindég szemben egymással, és hallgatott.

Hirtelen Nyíróné jelent meg az ajtóban. Odajött az asztalhoz, szelíden ránk mosolygott, s ura vállára tette a kezét. „Megfeledkezett a színházról?”, kérdezte.

Nyíró Jóska megrándult, mintha álmából ébresztették volna föl. „Dehogyan, kicsi lelkem”, felelte vidáman a feleségének, „csak belemelegedtünk a beszédbe, s elmúlt az idő nagysebesen. Megyünk hát, hogyan mennénk”. S már föl is állott nagy igyekezettel.

Áron fölnézett reá az asztal mellől. „Azért harag nincsen?” Félig kérdezte, félig mondta, mint egy megállapítást.

Nyíró feléje fordult, s ránevetett. „Miért lenne? Sze még itt vannak a románok, észbe tartjuk, Áron”. Azzal már ment is, egyenesen, mint a szálfa, kis rózsabokor-felesége mellett. Már kívül voltak az ajtón, amikor Áron felsóhajtott mellettem. „Micsoda ember”, mondta bámulattal a hangjában, „kár, hogy fejjel rohan neki mindennek, s az eszit nem használja”.

Évek múltával ez a kis élmény szinte történelmi méretűvé nőtt emlékezetében, amikor a két nagy székely író útja látszólagosan olyan éles szögben vált el egymástól.

Nyíró József, az országgyűlési képviselő és a hazafi továbbra is fejjel rohant a falnak, míg Tamási Áron az eszit próbálta használni, érzései és indulatai helyett.

Mind a ketten ugyanazt a célt szolgálták: a székely nemzet megmentését. De az útjaik különböző irányból próbálták elérni a célt.

Nyíró József német segítséggel és a fegyverek erejével, Tamási Áron a humanizmus és a demokrácia eszközeivel. Egyik megalkuvás nélkül, a másik megalkuvással.

Sajnos, egyiküknek sem sikerült. Egyikük sem tudta, hogy azon az estén, amikor a vita elkezdődött kettőjük között a kávéházi asztalnál, itt a messzi Amerikában a gonoszok és ravaszok aknamunkája folytán a székely nemzet sorsa már régen eldőlt.

A két nagy székely lelke ma már ott lebeg valahol Székelyország fölött a magasságos égben. Talán ott ülnek újra szemközt egymással egy égbeli kávéház asztalánál, ahol Nyíró Jóska már jó ideje üldögél, míg Áronka, szegény, csak mostan érkezett. S szinte hallom, ahogy Nyíró Jóska mondja, mély dörmögő hangon: „Hát megjöttél, Áron”. „Én meg” feleli Áronka a maga szokásos sóhajával. Aztán csak ülnek ott s búsulnak.

Gyermekek oldala - Gyermekek oldala - Gyermekek oldala.

Kulcsár Ferenc (Felvidék) versei

Arról híres

Arról híres falu Boly,
száz benne a hangyaboly
s száznál eggyel több a moly.

Ha az a száz hangyaboly
s száznál is több bolyi moly
a világba szétszéledne,
abból bizony baj lenne,
mert a világ Boly lenne.

Hm!

Arról híres Sárosfa,
áll benne egy sáros fa,
sárosfai sáros fa.
Ha nem volna Sárosfa,
hol állna a sáros fa;
sárosfai sáros fa?

Nádiposzáta

Poszáta pityeg a tó fölött:
piciri nádja eltörött!
Hullámozón sűg, reng a tó:
oda a madárkaringató,
libegő-lobogó nádszál!

A víz fölött ríva átszál,
átrebben a kis poszáta –
tó vizén ring könnyű árnya.

Ajjaj, jaj-jaj

Cipellóm talpa,
haj, haj, leszakadt,
a kecském, a kecském,
ej, ej, elszaladt.

Kis tükröm, tükröm,
jaj, jaj, megrepedt,
kiscicám, kiscicám,
aj, aj, elveszett.

Mondanám tovább is
jajomat, bajomat...
Szípagás, szepegés
marja torkomat.

Nyári zsongás

Tarka ének, tarka beszéd,
tarkabarka, de szép, de szép.
Fuvola, duda, klarinét
a fa, a kert, az ég, a rét,
a rét, az ég, a kert a fa
klarinét, duda, fuvola.

Csak a tó, csak a tó, csak a tó
kéklő titokkal hallgató.
Ezüst titokkal ringató
csak a tó, csak a tó, csak a tó.

Kicsi ének

Én még olyan kicsi vagyok,
Dióhéjban elalhatok.
A sötétől nem félek ám,
Velem alszik mákszem babám.

Azért vagyok ily kicsinkó,
Mert a hintóm dióhintó.
Tűző napon lebegek,
Legyeznek a levelek.

A Nap és a Hold

Az apám, az anyám
felhők között
játszik,
szép időben
hatalmasnak látszik.
Nevetése: aranyfény-sugarak.
Apám, apám, apám a Nap.

Apám a Nap, anyám a Hold.
Éjszaka tündér álmom volt:
szobám ablakán behajolt
Hold-anyám
és ezüst dalt dalolt.

Kerekítő

Kerekítsünk, gyerekek,
tejútjáró kereket:
föl-le, föl-le gurulót,
mint a fénylő telihold.

Kerekítsünk, gyerekek
csillagnyitó éneket:
csengőt-bongót, csillogót,
friss kenyér mód ropogót.

Figyelő Figyelő Figyelő Figyelő

ELŐZETES

A **Bornemisza Péter Társaság** következő, december 4.-i rendezvénye: **Ádvent a könyvtárban.** Karöltve a **Bécsi Magyar Evangélikus Gyülekezettel.** Teljes műsor: délután **16:00 óra: Ádventi zenés istentisztelet a templomban** (Auferstehungskirche, 1070 Bécs, Lindengasse 44A). **17:30 óra: Kiállításmegnyitó és szeretetvendégség: Capistrangasse 2/15 -- Az Ausztriai Evangélikus Egyház Magyar Menekültszolgálat 1956/57-ben** címmel. A szeretetvendégséghez minden hideg/meleg étel, sütemény és pogácsa felajánlást szívesen fogadunk és előre is köszönjük.

Az 1956-os magyar forradalom és szabadságharcra emlékező ausztriai rendezvények:

A magyar szabadság éve – az 1956-os forradalom emlékére - a Magyar Rádió Szimfonikus Zenekarának koncertje
 Időpont: 2016. október 28., péntek, 19 órától
 Helyszín: *Wiener Konzerthaus (Wien 1030 Lothringerstraße 20), Großer Saal*
 Program: Beethoven: Egmont-nyitány. Liszt: A-dúr zongoraverseny. Liszt: Les Préludes. Kodály: Galántai táncok.

Elindultam szép hazámból... Megemlékezés az '56-os szabadságharc leveréséről

Időpont: 2016. november 4., péntek, 10 órától
 Helyszín: *Jánossomorja és Mosontarcsa (Andau) Pusztasomorjára.* Bécsből autóbussz indul.
 Program: 10 órától megemlékezés a pusztasomorjai kopjafánál. Ünnepi műsor és koszorúzás, majd utazás a határhoz, amit az emlékezők gyalog lépnek át Andanál. 14 órakor koszorúzás az andai hídnál. Ezt követően közös ünnepi megemlékezés Andauban (Hall of Legends, Halbturnerstraße 1)
 Szervező: Jánossomorja Önkormányzata és az Europa-Club. (Érdeklődni lehet Dr. Smuk Andrásnál: 0664-2419556.)

Ökumenikus imaóra és koszorúzás az ausztriai magyarok szimbolikus sírjánál.

Időpont: 2016. november 15., kedd, 15 órától
 Helyszín: *Németóvár, Mária-templom (Bad Deutsch-Altenburg 2405 Kirchenberg)*
 Vendég: Petrás Mária (Prima Primissima-díjas népdalénekes, keramikus, az MMA rendes tagja). Közreműködik a Lébényi Liszt Ferenc Kórus.

Filmvetítések

helyszín: *Collegium Hungaricum (Wien 1020 Hollandstr. 4), Duna-terem*
A vizsga (Bergendy Péter filmje, 2010), Időpont: 2016. november 7., hétfő, 19 órától
Megáll az idő (Gothár Péter filmje, 1982) Időpont: 2016. november 14., hétfő, 19 órától
Hazatérés (Pigniczky Réka dokumentumfilmje, 2006) Időpont: 2016. november 21., hétfő, 19 órától

Tudományos konferencia "Die internationalen Wirkungen der ungarischen Oktoberrevolution 1956"

Időpont: 2016. november 28., hétfő, 14 órától és 2016. november 29., kedd, 10 órától
 Helyszín: *Collegium Hungaricum (Wien 1020 Hollandstr. 4), Duna-terem*
 Szervező: Bécsi Magyar Történelmi Intézet, Collegium Hungaricum.
 További részletek: <http://www.becs.balassiintezet.hu/>

Absender: P.b.b.
 Péter Bornemisza Gesellschaft
 A-1060 Wien, Capistrangasse 2/15.

Österreichische Post AG Info.Mail Entgelt bezahlt

www.bornemisza.at

“Wiener Post“
 Gefördert aus Mitteln der
 Volksgruppenförderung.
 Erscheinungsort: Wien
 Verlagspostamt: A-1060 Wien

Medieninhaber und Herausgeber: Péter Bornemisza Gesellschaft, A-1060 Wien, Capistrangasse 2/15.
 E-Mail: zoltan_ka@yahoo.com Redaktion: Zoltán Kászoni /// Bankverbindung der Gesellschaft: Creditanstalt Bankverein,
 A-1011 Wien, Schottengasse 6. BLZ: 11000 Konto Nr. 00207578600 IBAN: AT58110000207578600 SWIFT (BIC): BKAUATWW